

Høringsnotat vedrørende

Udkast til forslag til lov om ændring af lov om kystbeskyttelse

Lovudkastet blev sendt i ekstern høring hos en bred kreds af myndigheder og organisationer m.v. den 26. september 2016 med frist for at afgive høringssvar den 17. oktober 2016. Lovforslaget har samtidigt været offentliggjort på Høringsportalen.

Kystdirektoratet har modtaget i alt 12 høringssvar, hvoraf 2 høringssvar oplyser, at man ikke har bemærkninger til lovforslaget.

Følgende høringssvar har fremsendt bemærkninger til udkastet til lovforslaget: Teknologirådet, DHL, Danmarks Naturfredningsforening, Sammenslutningen af Danske Småøer, Kommunernes Landsforening, Frederikssund Kommune, SEGES, Roskilde Kommune, Friluftsrådet og Aarhus Kommune.

Følgende høringssvar har oplyst, at de ingen bemærkninger har til udkastet til lovforslaget: Dansk Arbejdsgiverforening og Dansk Erhverv.

Svarene har især berørt følgende punkter:

1. Generelt om en forenkling af sagsprocessen
2. Gennemgående temaer i høringssvarene
 - 2.1. Inddragelse af sagens parter
 - 2.2. Høringsfrister i lovforslaget
 - 2.3. Fordelsprincippet
 - 2.4. Finansiering af kystbeskyttelsesprojekter
 - 2.4.1 Statslig finansiering
 - 2.4.2 National fond
 - 2.4.3 Udvidelse af kommunal finansiering
 - 2.5. Begrænset klageadgang
3. Emner vedrørende lovforslaget og lovens anvendelsesområde m.v.
 - 3.1. Formålsbestemmelsen
 - 3.2. Samspelet mellem kystbeskyttelseslovens kap 1a og VVM
4. One stop shop
5. Skærpede krav til det projekt, der sendes til udtalelse hos KDI
6. Grundejernes ejerskab over projektet
7. Ændring af klagemyndigheden
8. Yderligere forslag til ændringspunkter

Foruden de ændringer, der fremgår af dette notat og de lovtekniske justeringer, som høringssvarene har givet anledning til, er der foretaget mindre justeringer i lovforslagets bemærkninger for at præcisere lovforslagets intentioner.

I det følgende gennemgås de væsentligste høringssvar til de ovennævnte punkter og Miljø- og Fødevarerministeriets kommentarer hertil. Ønskes der detaljerede oplysninger om høringssvarenes indhold, henvises der til de fremsendte høringssvar.

1. Generelt om en forenkling af sagsprocessen

Generelt hilser høringsparterne en forenkling af reglerne velkommen, men nogle, bl.a. Teknologirådet, DHI, DN og SEGES, er bekymrede for, at lovforslaget vil kunne medføre indskrænkninger i borgernes rettigheder vedr. inddragelse af borgerne i sagens behandling.

Frederikssund Kommune og Roskilde Kommune mener, at processen skal forenkles yderligere, således kommunen kun skal træffe en enkelt afgørelse. Begge kommuner mener, at klagefristen bør begrænses yderligere. Aarhus Kommune udtrykker desuden et ønske om, at det tydeliggøres i lovtæksten, at afgørelse om ekspropriation, oprettelse af lag og vedtagelse af vedtægter skal medtages i afgørelsen om at fremme sagen.

Miljø- og Fødevarerministeriets kommentarer:

Der henvises vedr. inddragelse af borgerne til afsnit 2.1.

I forhold til en yderligere forenkling af processen og indskrænkning af klagemulighederne, således der kun skal træffes en enkelt afgørelse, skal Miljø- og Fødevarerministeriet bemærke, at såfremt kommunalbestyrelsen vælger, at sagen ikke skal fremmes, jf. forslaget § 2, så er dette kommunalbestyrelsens endelige afgørelse, der kan påklages.

Såfremt kommunalbestyrelsen vælger at fremme sagen, er dette en procesafgørelse, som ikke kan påklages. I denne forbindelse skal kommunalbestyrelsen først træffe endelig afgørelse i sagen, når høringen er afsluttet, og herefter træffer kommunalbestyrelsen en endelig afgørelse, der kan påklages.

Lovforslaget betyder således, at der alene kan klages over kommunalbestyrelsens endelige afgørelse, hvad enten dette er et afslag eller en beslutning om at sende projektet videre til Kystdirektoratets godkendelse. Miljø- og Fødevarerministeriet finder således ikke, at det er muligt at begrænse yderligere i borgernes klageadgang.

I forhold til forslaget om at tydeliggøre i lovtæksten, at ekspropriation, oprettelse af lag og vedtagelse af vedtægter skal medtages i afgørelsen om at fremme sagen, kan Miljø- og Fødevarerministeriet anføre, at afgørelser om disse punkter først træffes i den endelige afgørelse, når sagens parter har haft kommunalbestyrelsens forslag i høring. Miljø- og Fødevarerministeriet finder, at det derfor ikke skal indskræpes i lovtæksten, at der skal være truffet afgørelse om disse punkter allerede ved beslutning af fremme af sagen, da afgørelsen reelt først skal træffes efter endt høring. Såfremt disse (del)afgørelser blev truffet inden høringen, ville disse kunne påklages særskilt, og dermed forlænge sagsprocessen, hvilket ikke vil være i overensstemmelse med lovforslagets intentioner.

Forslaget har derfor ikke ført til ændringer i lovforslaget.

2. Gennemgående temaer i høringsvarene

2.1. Inddragelse af sagens parter

Særligt Teknologirådet og DHI har kommentarer til lovforslaget, som bygger på en bekymring om, at der ikke er et lovkrav til et minimum af grundejerinddragelse. Derudover er DN, SEGES og Friluftsrådet bekymrede for, at grundejerne inddrages for sent i processen. For sen inddragelse af

grundejerne vil kunne betyde, at grundejerne føler, at processen vil blive trukket ned over hovederne af dem, og dermed give dem et negativt syn på sagens foreslåede løsninger.

Miljø- og Fødevarerministeriets kommentarer:

Lovforslaget har til formål at forenkle den eksisterende sagsgang for at give kommunerne bedre muligheder for at gennemføre kystbeskyttelse i form af helhedsløsninger. Forslaget ændrer ikke på, at kommunerne kan inddrage borgerne bredt allerede tidligt i sagens forløb. Det er fortsat muligt for kommunalbestyrelsen at afholde møder med sagens parter, eller inddrage dem på anden vis, som kommunen på baggrund af sit lokalkendskab vurderer hensigtsmæssigt. Begrundelsen for at fjerne kravet om, at et møde skal afholdes på et bestemt angivet tidspunkt, har været at gøre processen mere fleksibel, så processen kan tilpasses såvel de mindre sager som de store sager, der strækker sig over flere kommunegrænser.

Forslaget ændrer ikke på, at kommunalbestyrelsen fortsat har mulighed for at nedsætte et borgerudvalg eller andet, alt efter hvad der vurderes at være hensigtsmæssigt i forhold til parternes involvering i projektet.

Lovforslaget ændrer heller ikke på, at et projekt skal sendes i høring hos sagens parter. I dag høres sagens parter samtidig med, at kommunalbestyrelsen også skal bede Kystdirektoratet om en udtalelse. Og det er på et tidspunkt, hvor kommunalbestyrelsen endnu ikke har udarbejdet et konkret projekt. Fremover vil sagens parter først blive hørt, når der er tale om et konkret projekt, som tillige indeholder Kystdirektoratets udtalelse, og som de dermed bedre kan forholde sig konkret til.

Høringssvarene har derfor ikke givet anledning til at ændre i lovforslaget.

2.2. Høringsfrister i lovforslaget

DN og Friluftsrådet udtrykker bekymring for, at der i forbindelse med, at det foreslåede projekt sendes i høring hos alle relevante parter, anvendes en 4 ugers høringsfrist og ønsker den udvidet til 8 uger i stedet.

DN og Friluftsrådet udtrykker desuden bekymring for, at det i forbindelse med, at høringen har medført mindre ændringer i projektet, er muligt for kommunalbestyrelsen at anvende en kortere høringsfrist end minimum 4 uger. Denne høringsfrist ønskes udvidet til 8 uger.

Desuden udtrykker DN og Friluftsrådet et ønske om, at det positivt nævnes i de nye §§ 2 a og 5, at afgørelsen skal sendes i orientering hos orienteringsparterne jf. lovens § 18 a. Bestemmelserne i §§ 2 a og 5 omhandler, at kommunen skal træffe afgørelse om at fremme sagen, og at kommunen skal træffe en endelig afgørelse.

Miljø- og Fødevarerministeriets kommentarer:

Den foreslåede frist på 4 uger er en minimumsfrist og svarer til lovforslaget om ændring af lov om planlægning, hvor der også foreslås en høringsperiode på mindst 4 uger for forslag til lokalplaner og forslag til mindre kommuneplantillæg. Ved fastsættelsen af høringsfristen skal kommunalbestyrelsen i de konkrete tilfælde give de berørte myndigheder og offentligheden mulighed for at forberede sig og opnå reel indflydelse. Det

indebærer f.eks. at kommunalbestyrelsen ved fristfastsættelsen ud fra almindelige forvaltningsretlige principper skal tage højde for kompleksiteten og omfanget af det konkrete projekt, ligesom der ved fastsættelsen af fristen bør tages hensyn til, om høringen finder sted i for eksempel ferieperioder, f.eks. sommer- og juleferie.

Med hensyn til bemærkningerne vedrørende den foreslåede høringsfrist af de af sagens parter, som berøres af en mindre ændring, der ikke har betydning for hele projektet, skal det bemærkes, at fristen skal fastsættes konkret og under hensyn til, at parten har en rimelig frist til at sætte sig ind i ændringen, konsekvensen for parten, samt mulighed for at den partshørte kan give et grundigt svar.

Til bemærkningerne om, at kredsens jf. § 18 a skal orienteres om afgørelsen bør tilføjes i de nye afgørelsesbestemmelser, skal Miljø- og Fødevarerministeren bemærke følgende:

Begrundelsen for, at der ikke er krav om, at en afgørelse efter § 2 a skal sendes til andre end sagens parter er, at der udelukkende er tale om en procesafgørelse. Afgørelsen omhandler udelukkende, om kommunalbestyrelsen ønsker at fremme sagen.

Vedrørende § 5 er det allerede foreslået i bestemmelsen, at projektet skal sendes i høring hos de klageberettigede parter, samt at selve afgørelsen ligeledes skal sendes til de klageberettigede – herunder kredsens som er nævnt i lovens § 18 a.

Forslaget har således ikke ført til ændringer i lovforslaget, da den forespurgte ændring allerede fremgår af teksten til lovforslaget.

2.3. Begreberne vedr. fordel af projektet og nytteprincippet

DHI udtrykker bekymring for, at begrebet ”fordel” ikke er nærmere defineret i bemærkningerne, og at begrebet er for værdiløst. Bekymringen er bl.a. begrundet i, at grundejerne ikke forventes at være begejstrede for at sandfodringsprojekter vil medføre sandstrande, som vurderes at kunne tiltrække et større antal brugere til stranden. Aarhus Kommune udtrykker ligeledes et ønske om, at nytteprincippet præciseres.

Miljø- og Fødevarerministeriets kommentarer:

Som opfølgning på Kystanalysen vil Miljø- og Fødevarerministeriet i løbet af 2017 udarbejde vejledende bidragsfordelingsmodeller til brug for kommunalbestyrelsens fastsættelse af bidragspligt. Det er dog stadig op til den enkelte kommune i det konkrete tilfælde at vurdere ud fra objektive kriterier, hvordan fordelingen skal fastsættes konkret. Der vil blandt andet blive redegjort for eksempler på, hvornår der kan blive pålignet bidragspligt som følge af andre fordel end direkte beskyttelse af ejendom. Miljø- og Fødevarerministeriet vil på baggrund af høringssvarene præcisere, at dette arbejde er planlagt i lovforslagets bemærkninger.

2.4 Finansiering af kystbeskyttelsesprojekter

2.4.1 Statslig finansiering

DHI, Sammenslutningen af Danske Småøer, KL og Roskilde Kommune udtrykker et ønske om, at kystbeskyttelse skal finansieres af staten. Dette kan ske via en fond, eller med en finansieringsmodel på tværs af kommuner og stat.

Miljø- og Fødevarerministeriets kommentarer:

Forslaget om statslig finansiering ved oprettelse af en fond eller finansieringsmodeller er ikke omfattet af formålet med lovforslaget. For det første fordi regeringen ønsker at fastholde princippet om, at det er grundejeren, der har ansvaret for at kystbeskytte sin ejendom. Og for det andet fordi hensigten med det samlede lovforslag er at give kommunalbestyrelsen bedre muligheder for at gennemføre kystbeskyttelse som helhedsløsninger.

Forslaget har derfor ikke givet anledning til ændringer i lovforslaget.

2.4.2 National fond

DHI, Sammenslutningen af Danske Småøer, KL, Frederikssund Kommune, Roskilde Kommune og Aarhus Kommune udtrykker et ønske om oprettelse af en national fond, som kan dække udgifterne til udarbejdelse af de indledende dokumenter, der skal udarbejdes i forbindelse med behovet for projektet og senere i forbindelse med udarbejdelse af det konkrete projekt. Alternativt skal fonden blot midlertidigt dække udgifterne, indtil det er blevet besluttet at gennemføre projektet, og der er lavet en bidragsfordeling af udgifterne. Videre udtrykker Aarhus Kommune bekymring for, at de økonomiske udlæg kommunerne har haft i forbindelse med udarbejdelse af en sag, ikke vil kunne blive dækket i det tilfælde, sagen ikke gennemføres. De udgifter, der tænkes på, er de udgifter, som opstår i forbindelse med udarbejdelse af et projekt, der er blevet besluttet fremmet. Grunden til den manglende dækning er, at der ikke vil blive lavet en bidragsfordeling, da sagens bortfald betyder der ikke oprettes et kystbeskyttelseslag. Aarhus Kommune mener, at dette vil kunne medføre, at sagerne ikke vil blive fremmet, da kommunerne ikke ønsker at løbe den økonomiske risiko, der er forbundet hermed. Aarhus Kommune ser derfor gerne, at der indsættes en bestemmelse i loven, som utvetydigt fordeler udgifterne i denne situation samt i forbindelse med ekspropriation.

Miljø- og Fødevarerministeriets kommentarer:

Oprettelse af en national fond ligger uden for lovforslagets rammer som beskrevet ovenfor, og er således ikke en del af lovforslaget.

Til forslaget om at indsætte en bestemmelse, der fordeler udgifterne til sagens oplysning, projektets udarbejdelse samt til ekspropriation, kan Miljø- og Fødevarerministeriet oplyse følgende:

Regeringen har som opfølgning på Kystanalysen besluttet at styrke vejledningen af kommunerne i disse sager. Kommunalbestyrelsen kan anmode om miljø- og fødevarerministerens (Kystdirektoratets) bistand til sagen tidligt i sagsforløbet således, at kommunalbestyrelsen vil kunne få teknisk bistand til sagens videre behandling, uden dette medfører øgede omkostninger.

På baggrund af høringssvaret vil det blive præciseret i bemærkningerne, at formålet med den vejledning, Kystdirektoratet skal yde kommunerne, blandt

andet er at sikre, at projekter, der ikke kan opnå tilladelse efter lovens § 16, ikke fremmes. De udgifter, som påløber i forbindelse med udarbejdelse af et projekt, der er besluttet at fremme, påhviler i lighed med eksisterende regulering i første omgang kommunen. Hvis den i lovtæksten fastlagte udtalelse fra Kystdirektoratet angående behovet for kystbeskyttelse har påvist et behov for kystbeskyttelse, vil der som udgangspunkt skulle være tungtvejende grunde til at henlægge et projekt. Vedrørende det sidste punkt, der drejer sig om en fordeling af udgifterne til eventuel ekspropriation, så foretages der ingen ændringer, idet det er sådan allerede i dag, at denne udgift indgår i bidragsfordelingen som en samlet del af afgørelsen.

2.4.3 Udvidelse af kommunal finansiering

KL udtrykker bekymring for forslaget ændringspunkt nr. 16 om bidragsfordeling. KL mener, bestemmelsen giver udtryk for, at der åbnes for kommunal finansiering ud over nytteprincippet.

Miljø- og Fødevareministeriets kommentarer:

Den del af ændringspunktet, der henvises til, er en direkte og ordret videreførelse af den eksisterende § 3, stk. 6. Det gælder allerede i dag, at kommunalbestyrelsen efter kystbeskyttelsesloven har hjemmel til at medfinansiere projektet. Der er derfor ikke tale om en udvidelse af de kommunale finansieringsmuligheder.

2.5. Yderligere begrænset klageadgang

Frederikssund Kommune og Roskilde Kommune foreslår at begrænse klageadgangen yderligere, så der evt. kun kan klages én gang i løbet af processen.

Miljø- og Fødevareministeriets kommentarer:

I det fremsatte lovforslag er det muligt for sagens parter at klage i det tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen beslutter, at sagen ikke skal fremmes. Da denne afgørelse dermed er den endelige afgørelse, er der ved afslutning af sagen på dette tidspunkt kun én klagemulighed for sagens parter.

Hvis kommunalbestyrelsen derimod beslutter at fremme sagen, kan beslutningen om at fremme sagen ikke påklages jf. lovforslaget. Hvis sagen fremmes, træffer kommunalbestyrelsen først en afgørelse om projektets gennemførelse efter endt høring, evt. partshøring m.v.. I dette tilfælde træffes der dermed også kun én afgørelse, som kan påklages af sagens parter.

Som anført tidligere, betyder lovforslaget, at der alene kan klages over kommunalbestyrelsens endelige afgørelse, hvad enten dette er et afslag eller en beslutning om at sende projektet videre til Kystdirektoratets godkendelse. Miljø- og Fødevareministeriet finder således ikke, at det er muligt at begrænse yderligere i borgernes klageadgang.

3. Emner vedrørende lovforslagets formål, anvendelsesområde mv.

3.1. Formålsbestemmelsen

SEGES mener, at der bør tilføjes til lovens formålsparagraf, at loven også bør varetage hensyn til landbrugsjord.

Miljø- og Fødevarerministeriets kommentarer:

Formålet med kystbeskyttelsesloven er at beskytte mennesker og ejendom mod nedbrydning fra havet eller oversvømmelse. Der gives ikke tilladelse til erosionsbeskyttelse af landbrugsjord, idet der ikke er behov for erosionsbeskyttelse jf. kystbeskyttelseslovens formålsparagraf. Landbrugsjord kan efter praksis opnå tilladelse til oversvømmelsesbeskyttelse som en del af helhedsløsninger for flere ejendomme. Det er ikke fundet hensigtsmæssigt at ændre på kystbeskyttelseslovens eksisterende formålsbestemmelse, idet der indenfor eksisterende praksis vurderes at være tilstrækkelig mulighed for at kystbeskyttelse landbrugsjord mod oversvømmelse.

Høringssvaret har således ikke givet anledning til ændringer af lovforslaget.

3.2. Samspelet mellem kystbeskyttelseslovens kap 1a og VVM

DN bemærker, at da projekterne, som lovforslaget vedrører, altid berører flere ejendomme, så bør en VVM-screening altid medføre et behov for en VVM-redegørelse.

Miljø- og Fødevarerministeriets kommentar:

Kystbeskyttelse er ikke opført på VVM-direktivets bilag 1. Det betyder, at der ikke er krav om udarbejdelse af en miljøkonsekvensvurdering af kystbeskyttelsesprojektet, og det vil således være op til en screening at vurdere, hvorvidt et konkret kystbeskyttelsesprojekt vil kræve udarbejdelse af en VVM-redegørelse.

Det falder uden intentionerne for dette lovforslag at ændre på spørgsmålet om VVM-pligt og forslaget har således ikke givet anledning til ændringer af lovforslaget.

4. One stop shop

Roskilde Kommune ønsker der etableres en one stop shop, hvor en tilladelse fra Miljø- og Fødevarerministeren omfatter alle øvrige myndighedstilladelser inden for natur- og miljøområdet.

Miljø- og Fødevarerministeriets kommentar:

Forslaget om, at en tilladelse efter kystbeskyttelsesloven skal omfatte alle øvrige myndighedstilladelser inden for natur- og miljøområdet, er ikke en del af forslaget om ændring af processen efter kystbeskyttelseslovens kap 1a. I det tilfælde, der skal træffes flere afgørelser af myndigheder, vil der i den konkrete sagsbehandling blive sikret koordinering mellem relevante myndigheder. Ofte vil kommunerne selv være relevant myndighed for øvrige afgørelser, f.eks. i forhold til VVM, og her vil det være muligt konkret at aftale samtidighed med Kystdirektoratet.

Miljø- og Fødevarerministeriet vil på baggrund af høringssvaret uddybe eksisterende praksis på området i bemærkningerne til lovforslaget.

5. Skærpede krav til projektet, der sendes til § 2-udtalelse hos Miljø- og Fødevarerministeren

KL mener, der bør oprettes en national fond, som skal dække udgifterne til de øgede omkostninger, der forventes at måtte blive, som følge af at kravene er

skærpede til projektets oplysninger, inden dette sendes med henblik på Kystdirektoratets udtalelse om behovet for kystbeskyttelse, jf. § 2 i kystbeskyttelsesloven.

Miljø- og Fødevarerministeriets kommentarer:

Regeringen har som opfølgning på Kystanalysen besluttet at styrke vejledningen af kommunerne i disse sager. Lovforslagets punkt 3 indeholder således en mulighed for, at kommunalbestyrelsen kan anmode om miljø- og fødevarerministens (Kystdirektoratets) bistand til sagen, allerede før Kystdirektoratets udtalelse om behovet for kystbeskyttelse, jf. § 2 i kystbeskyttelsesloven, skal foreligge. Kommunalbestyrelsen vil således kunne få blandt andet teknisk bistand til sagens videre behandling, uden dette medfører øgede omkostninger. Miljø- og Fødevarerministeriet vurderer derfor, at denne del af forslaget ikke vil medføre en øget omkostning for kommunalbestyrelsen, men at forslaget vil styrke og forbedre de redskaber, der stilles til rådighed for kommunalbestyrelsen.

På baggrund af høringssvaret vil det blive præciseret i bemærkningerne, at Kystdirektoratet blandt andet kan yde teknisk og juridisk bistand, der har til formål at sikre, at projektet vil kunne opnå tilladelse efter kystbeskyttelseslovens § 16.

6. Grundejernes ejerskab over projektet

Frederikssund Kommune og Roskilde Kommune påpeger, at reglerne medfører, at grundejerne fratages deres ejerskab og rettighed til selv at varetage projektet. Det påpeges, at når grundejerne selv søger om tilladelse efter lovens § 16, så har grundejerne fortsat selv det fulde ejerskab over projektet, hvorimod kommunen i vidt omfang overtager processen og ansvaret, når sagen behandles efter lovens kap 1a.

Miljø- og Fødevarerministeriets kommentarer:

Det skal indledningsvist bemærkes, at der er grundlæggende forskel på sager, der behandles henholdsvis efter lovens kap 1a og lovens § 16.

I de sager, hvor grundejerne selv kan opnå enighed om, hvilket projekt de ønsker at søge om tilladelse til etablering af, hvordan linjeføringen skal placeres, og forledes finansieringen skal fordeles, kan sagen behandles direkte efter lovens § 16.

I det tilfælde, hvor sagens parter ikke er enige, har kommunalbestyrelsen kompetencen til at pålægge grundejere at være en del af et projekt. Kommunalbestyrelsen har endvidere kompetencen til at beslutte, hvilket projekt der skal søges om tilladelse til at etablere, og ikke mindst hvordan finansieringen skal fordeles mellem sagens parter.

Kommunalbestyrelsens beslutning efter lovens kap 1a medfører, at der træffes afgørelse om, hvilket projekt der skal søges om tilladelse til etablering af samt projektets omkostningsfordeling. Baggrunden for denne proces er, at grundejerne ikke kan tvinge hinanden til at skulle deltage i en bestemt løsning. Når kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse efter lovens kap 1a, skal miljø- og fødevarerministeren (Kystdirektoratet) træffe afgørelse om tilladelse til etablering til projektet efter lovens § 16.

Forslaget har derfor ikke medført ændringer i lovforslaget.

7. Ændring af klagemyndigheden

Roskilde Kommune ønsker at klagemyndigheden ændres fra at være Natur- og Miljøklagenævnet til i stedet at være Miljø- og Fødevareministeriet. Begrundelsen herfor er, at der dermed vil kunne foretages den fornødne prioritering af sagerne. Alternativt bør der i loven indsættes en maksimal sagsbehandlingstid vedrørende klagesager.

Miljø- og Fødevareministeriets kommentar:

Kompetencen til at behandle klagesager er henlagt til Natur- og Miljøklagenævnet. Klagenævnet er et uafhængigt nævn, som besidder stor faglig kompetence i forhold til behandling af tilsvarende typer af sager. Henlæggelse af klagesagsbehandlingen til Natur- og Miljøklagenævnet sikrer klagesagsbehandling af høj kvalitet, og kan sikre ensartethed i sager på tværs af landet. Samlet set vurderer Miljø- og Fødevareministeriet, at et uafhængigt nævn med særlig kompetence sikrer både mest effektiv og mest korrekt sagsbehandling.

Forslaget har derfor ikke medført ændringer i lovforslaget.

8. Yderligere forslag til ændringspunkter

KL opfordrer til, at der skabes et solidt overblik over omkostningssiden, som vil kunne bruges i forbindelse med en dimensionering af en national fond der kan bidrage til realiseringen af kystbeskyttelsesprojekter

Miljø- og Fødevareministeriets kommentar:

Lovforslaget har til hensigt at gøre processen for gennemførelse af kystbeskyttelse i form af helhedsløsninger enklere for kommunalbestyrelsen. Regeringen ønsker at fastholde princippet om, at det er den enkelte grundejers ansvar at finansiere kystbeskyttelse. Spørgsmålet om oprettelse af en fond til finansiering af kystbeskyttelsen er derfor ikke medtaget i forbindelse med dette lovforslag. Bemærkningerne har derfor ikke medført ændringer i lovforslaget.